

## Pod Libeňskou koulí - Mládek, Ivan

Vojín Josef Říha se svojí Aničkou  
u vlaku se loučí poslední hubičkou.  
Pod Libeňskou koulí  
děvčátko se choulí  
do klubíčka.  
Usedavě pláče,  
to je přece naše  
Andulička!

Život se k ní krutě zachoval,  
mládenec jí dneska rukoval.  
Je to pro ní rána,  
neumí být sama  
bez Pepíčka.  
Podívejme, Říhu,  
udělal jí rýhu  
do srdíčka.

Vojín Josef Říha na Libeň vzpomíná,  
kavalec ho tlačí, unaven usíná.  
Pod Libeňskou koulí  
děvčátko se choulí  
do klubíčka.  
Pejsek na ni štěká,  
ona tady čeká  
na Pepíčka.

Cestu do Prahy má povolenou,  
přijede na první dovolenou.  
Až ho jenom spatří,  
dá mu co mu patří,  
Andulička.  
Až Pepíček dojde,  
ona se s ním projde  
do lesíčka.